

λίων τῆς Φλωρεντινῆς κοινότητος. Ἐνεγράφη ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν φαρμακοπωλῶν, οὐχὶ διὰ νὰ ἔξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἀλλὰ διότι ἡτο ἀναγκαῖον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὶ σωματεῖον ἵνα λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ ὑπουργάματα. Τότε ἔξεπλήρωσεν, ἐν ὄντος τοῦ Κράτους, δεκατέσσαρας πρεσβείας, εἰς Σιένην, εἰς Περούζην, εἰς Βενετίαν, εἰς Νεάπολιν, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλίας, καὶ πλησίον τοῦ Πάπα. Κατὰ τὸ 1300, ἔξελέγη ἡγούμενος, δηλαδὴ μέλος ἐπὶ δύο μῆνας τῆς ἐκτελεστικῆς ἔξουσίας τῆς Φλωρεντίας. «Ἡ πόλις οὐδέποτε ὑπῆρχεν ἐν εὐτυχεστέρᾳ κατατάσσει, λέγει σύγχρονος αὐτοῦ συγγραφέως, οὐδέποτε ἔσχε πλείονας κατοίκους, πλούτον καὶ δόξαν ὅσον τότε». Ἀλλ' ἥττη τὰ ἡμερα μίστη ἔξύπνων καὶ ἐτάραττον τὴν ἀστάλειαν τῆς κοινότητος. Δύο οἰκογένειαι ἴσχυραι καὶ ἀντίζηλοι, οἱ Δονάτη καὶ οἱ Τσέρκη, διέρρουν εἰς δύο μερίδας τοὺς συμπολίτας των οἰτινες ἥσαν ἐπίσης ἀπληστοὶ ἐμφυλίου πολέμου καθὼς καὶ οἱ γιθελίνοι καὶ οἱ γουέλφοι, καὶ ἡ μερὶς τῶν Λευκῶν καὶ ἡ τῶν Μελανῶν. Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Φλωρεντίας, ἐθαρρυνόμενοι ὑπὸ τοῦ Πάπα Βονιφατίου Η', ἔξωρισκαν τοὺς κυριώτερους ἀντιπροσώπους τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἀλλής φατείας, καὶ κατὰ τὴν συμβούλην τοῦ Δάντη, ὠχύρωσαν τὴν πόλιν.

Μεταξὺ τῶν ἔξορίστην Λευκῶν ὑπῆρχε καὶ εἰς τῶν ἀρίστων φίλων τοῦ ποιητοῦ, ὁ Καβαλκάντης. Οὗτος, ὃν ἀσθενής, ἐπέτυχε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Φλωρεντίαν, χάρις τῇ πίστει τοῦ Ἀλιγκέρη. Οἱ Μελανοὶ οἵτινες, εὐτυχέστεροι, ἐπανήρχοντο παμπληθεῖς ἐκ τῆς ἔξορίας, ἔξοργισθέντες ἐξ αὐτῆς τῆς εὐνοίας, ἔζητησαν τὸ μέσον νὰ ἐκδικηθῶσι ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Δάντη. Μετ' ὀλίγον ἡ εὐκαιρία παρουσιάσθη εἰς αὐτούς. Καὶ δὴ τὸ ἔτος 1301, Κάρολος ὁ Βαλουᾶ, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Φιλίππου τοῦ ὥραίου, διήρχετο τὴν Τοσκάνην ἐπανερχόμενος εἰς Ρώμην, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Δύο Σικελίας, ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὴν γαλλικὴν δυναστείαν ἀνθ' ἧς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἀραγωνικοῦ στόκου.

Οἱ Μελανοὶ συνδιηλάγησαν μετὰ τοῦ ποίηκηπος τούτου, τὸν παρεκίνησαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς Φλωρεντίαν ὡς εἰρηνοποιόν, καὶ τὸν κατέπεισαν ὅτι οἱ Λευκοί, κατὰ τὰ φαινόμενα γουέλφοι, κατὰ βάθος ἥσαν γιθελίνοι, καὶ ἐπομένως ἔχθροι τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας. Ὁ Κάρολος ἐκοινοποίησε τῷ Πάπᾳ τὴν συκοφαντίαν ταύτην. Ἐν τούτοις οἱ ἡγούμενοι, ἀνησυχοῦντες διὰ τὰς ἐνεργείας ταύτας καὶ φοβούμενοι ἐπανάστασιν τῶν Μελανῶν, ἀπέστειλον εἰς Ρώμην, κατὰ τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1301, τὸν Δάντην καὶ τρεῖς ἑτέρους συμπρεσβευτάς ἐπιφορτισμένους νὰ βεβαιώσωσι τὸν Πάπαν.

Οἱ Βονιφάτιος Η'. Πάπας βιαίου καὶ δρμητικοῦ χαρακτῆρος ἐδέξατο τοὺς Φλωρεντινοὺς ἐν τῷ δωματίῳ του καὶ τοῖς εἶπε: «Διατί εἰσθε τόσῳ πεισματώδεις; Ταπεινωθῆτε εἰς τοὺς πόδας μου· σᾶς τὸ λέγω, ἀληθῶς, ἀλλον ὅποπον δὲν ἔγω ἀπὸ τὸν τῆς εἰρήνης σας. Δύο ἔξ ήμων ἀς ἐπιστρέψωσι μετὰ τῆς εὐλογίας

μου, καὶ ἂς ἐνεργήσωσιν εἰς τρόπον ὥστε ἡ θέλησί μου νὰ ὑπακούσῃ». Οἱ Δάντης διέμεινεν εἰς Ρώμην μετὰ τοῦ Οὐβαλδίνου Μαλαβόλτη. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ὁ Κάρολος Βαλουᾶ εἰσῆλθεν εἰς Ρώμην. Ἐκ τῆς Σιένης, ἔστειλε πρεσβευτὴν κομίζοντα τὴν πόλει εἰρηνικάς ὑποσχέσεις ἐγγυημένας ὑπὸ τοῦ ποντίφηκος μονάρχου. Πλὴν λέγει ὁ Δάντης ἐν τῷ Καθαρῷ τηρίῳ του, «ἐκδύμιζε τὴν λόγγην τοῦ Ιούδα, μεθ' ἧς ἥνουξε τὰ σπλάγχνα τῆς Φλωρεντίας».

Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

(ἀκολουθεῖ).

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Ἄπομαχός τις ἐχώρει, βραδεῖ τῷ βήματι, ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ ὕμου νεαροῦ στρατιώτου, οἱ ὄρθχλμοί του διὰ παντὸς κελειστρένοι, δὲν διέκρινον πλέον τὸν ἥλιον ἀκτινοθολοῦντα διὰ τῶν ἀνθηρῶν καστανῶν. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ δεξιοῦ βραχίονος ἡ γειρὶς τοῦ ἴματος ἡτο κενή, καὶ τὸν ἔτερον τῶν μηρῶν του ἐστήριζεν ἐπὶ ἔνδιλνης κνήμης, ἥτις πλήντουσα τὸ λιθόστρωτον, παρεκίνει τοὺς διαβάτας νὰ στρέψουν πρὸς τὰ ἐκεῖ τὴν κεφαλήν.

Βλέποντες τὰ γηραιὰ ἐκεῖνα λείψανα τῶν πατριωτικῶν ἡμῶν πολέμων, τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν ἐκίνουν τὴν κεφαλὴν μετ' ἐκράσεως οἴκτου πρὸς λύπην, καὶ ἔξεφεραν στεναγμὸν ἢ κατάρχων.

— Ιδοὺ εἰς τί χρησιμεύεις ἡ δόξα! ἔλεγε πολύσαρκός τις ἔμπορος, ἀποστρέψων μετά φρίκης τὸ βλέμμα.

— Αξιοδάκρυτος χρῆσις τῆς ζωῆς! προσέθετε νεανίσκος τις φέρων ὑπὸ μάλις φιλοσοφικὸν σύγγραμμα.

— Θὰ ἐπράττε τάλλοιν, ἀν δὲν ἥθελεν ἐγκαταλείψει ποτὲ τὸ ἄροτρον, παρετάρει χωρίτης τις, σεσηρός γελῶν.

— Τὸν ταλαιπωρον γέροντα! ἀνεφώνει γυνή τις, εἰς οἴκτον καμφεῖστα. Οἱ ἀπόμαχος ἥκουσε ταῦτα πάντα, καὶ τὸ μέτωπόν του συνωρυώθη, ἐπειδὸν ἐνόμισεν ὅτι ὁ νεαρὸς ὄδηγός του περιέπεσε εἰς σύννοιαν! Πληγήθεις παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν λεγομένων, ὁ νεαρὸς στρατιώτης μόλις καὶ μετὰ βίας ἀπεκρίνετο εἰς τὰς ἐπερωτήσεις τοῦ γέροντος.

— Ο πώγων τοῦ ἀπομάχου ταράττεται ὑπὸ ἐλαφροῦ τρόμου· σταματᾷ ἀποτόμως καὶ κρατῶν διὰ τοῦ μόνου βροχίονος του τὸν νέον ὄδηγόν του:

— Αὐτοί, λέγει, μὲ ταλαντίουν, καθότι δὲν μὲ ἐννοοῦν· ἀλλ' ἐιν ἥθελον νὰ τοὺς ἀπαντήσω!

— Τί θὰ ἔλεγες, πάτερ μου, ἡρώτησε προθύμως ὁ νεανίας;

— Θὰ ἔλεγον πρὸ πάντων εἰς τὴν γυναικα, τὴν ἐπὶ τῇ ὅψει θλιβομένην, νὰ φυλάττῃ τὰ δάκρυα τῆς δι' ἄλλας συμφορᾶς, διότι ἐκάστη τῶν πληγῶν μου ἀναπολεῖ καὶ τί κατόρθωμα διαπραχθὲν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς σημαίας! Περὶ τοῦ ζήλου ἄλλων τινῶν δυνατῶν νὰ ἀμφιβάλῃ τις, ὅχι ὅμως καὶ περὶ τοῦ ἰδικοῦ μου, καθότι φέρω ἐπ' ἐμαυτοῦ τὰ μαρτύρια ὑπηρεσίας, γεγραμμένα διὰ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ μολύβδου τῶν ἐνατίων· τὸ νὰ μὲ συμπονέσῃ διότι ἔξεπλήρωσα τὸ κα-

θῆκον μου είναι ταύτων ὡς εἰς ὑπέθετε, διτὶ θὰ ἔπραττον κάλλιον, προδίδων αὐτό.

— Καὶ τί θὰ ἀπήντας εἰς τὸν ἀγρότην;

— Θὰ τὸν ἔλεγα, διτὶ δπως ὁδηγῇ ἡσύχως τὸ ἄροτρον, δέον νὰ ἐξασταλισθοῦν τὰ μεθόρια καὶ διτὶ ἑωσοῦ ὑπάρχουν ἐχθροί, ἔτοιμοι νὰ ἀρπάσουν τὰ θέρη μας, ἀνάγκη βροχυόνων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν.

— 'Αλλ' ὅμως ὁ νέος ἐπιστήμων ἔτεισε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐλεινολόγησε τοιχύτην γρῆσιν τῆς ζωῆς.

— 'Ἐπειδὴ ἀγνοεῖ τί διδάσκουν ἡ λύπη καὶ ἡ αὐταπάρνησις. Τὰ βιβλία τὰ ὄποιν μελετᾶ, ἡμεῖς ἐθέταμεν λεληθότως εἰς πρᾶξιν τὰς ἀργάζεις, ἂς ἐκθειάζει, ἡμεῖς ὑπεστηρίζαμεν διὰ τῆς πυρίτιδος καὶ τῆς λόγγης.

— 'Αλλ' ἀντὶ τῶν μελῶν καὶ τοῦ αἰματός σας ὁ ἔνιπορος τῷ εἶπε, βλέπων τὸ ἡκρωτιριασμένον σῶμα σου: 'Ίδου τί ἔστιν ἡ δόξα!'

— Μὴ πιστεύῃς τέκνον μου· ἡ ἀληθῆς δόξα εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ἐξ αὐτῆς τρέφεται ἡ ἀρσίσιας, ἡ κυρτερία, ἡ γενναιότης. 'Ο πατήρ ἀπάντων ἡμῶν ἰδρυσε θεμέλιον συγάπτοντα δι' αὐτῆς τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ νὰ θέλωμεν νὰ ὥμεν σεβαστοὶ παρὸ τοῖς ἀδελφοῖς, ἡμῶν, δὲν εἶναι τρόπος τοὺς τὸν ἀπονέμειν πρὸς αὐτοὺς τὴν ὑπόληψιν, τὴν συμπάθειαν ἡμῶν; 'Η ἀνάγκη σεβασμοῦ εἶναι μία τῶν πολλῶν φάσεων τῆς ἀγάπης. "Οχι, οχι" ἡ ἀληθῆς δόξα ποτὲ δὲν ἀγοράζεται ἀκριβά! 'Ω τέκνον μου, δὲν εἶναι ἀξιοθήηντοι οἱ νόσοι ἐκεῖναι, αἱ ρυχτοροῦσαι γενναίαν θυσίαν, ἀλλ' οἱ προξενούμενοι ἐκ τῶν ιδίων ἐλαττωμάτων καὶ ἀφροσυνῶν. "Α! ἀν ἔδυνάμενην νὰ ὄμιλήσω πρὸς ἐκείνους, οὔτινες, διακαίνοντες, μὲ βλέπουν μετ' οἴκτου, θὰ ἔλεγον εἰς τὸν νεκνίνην, τὸν ὄποιον ἡ ὄρχος εἶναι ἐξησθενημένη προώρως ἐκ τῶν καταγρήσεων: Τί ἔκαμες τὰ ὅμιλα του; Εἴς τὸν ὄκνηρὸν, τὸν σύροντα ἐπιπόνως τὰ χαῦνα μέλη του: Τί ἔκαμες τοὺς πάδας σου; Εἴς τὸν γέροντα, τὸν ὄποιον ἡ ποδάργη τιμωρεῖ διὰ τὴν ἀκρατείαν του: Τί ἔκαμες τὰς γείρας σου; Καὶ εἰς ἔκαστον θὰ ἔλεγον:

Εἰς τι ἔχρησιμοποιήσατε τὰς ἡμέρας ἂς; Ὁ θεὸς σᾶς ἔχοργήστη τὰς δύναμεις ἂς; Ὁρείλετε γὰρ μεταχειρισθῆτε πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀδελφῶν σας; "Αν ἀγνοῦτε νὰ ἀποκριθῆτε, μὴ οἰκτείρετε πλέον τὸν στρατιώτην, ἀκρωτηριασθέντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος του, καθότι αὐτὸς τούλαχιστον δύναται νὰ ἐπιδειξῃ τὰς οὐλάς του γωρίες νὰ ἐρυθρίσῃ.

(Μετάφρασις)

ΝΙΚΟΣ.

ΠΟΤΙΚΙΔΑ

* * Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Οὐγγρικὴν βουλὴν τῆς γρήσεως τοῦ 1883 τὰ ἔξοδα ἀνέρχονται ἐν δισ. εἰς 322 7/10 ἑκατομ., φιορινίων, ἃτοι κατὰ 12 1/3 ἑκατομ. ἢ τοὺς προηγουμένου προϋπολογισμοῦ, εἰδικότερον δὲ τὰ κοινὰ ἔξοδα εἰπιν ἵστον κατὰ 8 3/10 ἑκατομ. φιορ. τῶν τῆς προηγουμένης γρήσεως. Τὸ δόλον τῶν ἔσόδων ἀνέρχεται εἰς 301,000,000 ὥν 4,500,000 ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους; διὰ τὰ συνήθη ἔσοδα.

Τὸ ἔλλειμα εἶναι 21 6/10 ἑκατ. ἐπομένως κατὰ 8 9/10 ἵστον τοῦ προηγουμένου ἔτους.

* * * 'Η ἀξία τῶν ἀτμομηχανῶν τῶν ἐξαχθεισῶν τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἐξ Ἀγγλίας ἀνέρχεται εἰς 310,286 λ. σ. ἐνκυρίον 2,187,565 τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

* * * 'Ἐγένετο γενικῶς δεκτὴ ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ νὰ παιανίζουν μεγάλαι μουσικαὶ ἐπὶ μεγάλων σιδηρῶν γεφυρῶν.

* * * 'Η στατιστικὴ ἑταιρία τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει πίνακα δεικνύοντα τὸν συγκροτικὸν κατάλογον τῶν σιδηροδρόμων τῆς Εὐρώπης, ἐξ οὗ φαίνεται διτὶ ἡ Γερμανία κατέχει τὴν πρώτην θέσιν περιλαμβάνουσα 21,500 μίλια, ἡ Μ. Βρεττανία τὴν δευτέραν 18,200, ἡ Γαλλία 17,200, ἡ Ρωσία 14,600, ἡ Αὐστρία 12,000, ἡ Ἰταλία 5,500, ἡ Ισπανία 4,900, ἡ Σουηδία 4,600, τὸ Βέλγιον 2,500, ἡ Ελλεστία 1,565, ἡ Ολλανδία 1,435, ἡ Δανιμαρκία 1,160, ἡ Βουλγαρία 920, ἡ Τουρκία 870, ἡ Πορτογαλία 660 καὶ ἡ Ἐλλὰς 5 !!

* * * Καθ' ὑπολογισμὸν ἀστρονόμου, ἐξ ἡ γῆ ἀθελεῖ σταυράτησι αἴρηντης τὴν περὶ τὸν ὕλιον κίνησίν της, θὰ ἔπιπτε ἐπ' αὐτοῦ, ἔνεκα τῆς ἔλξεως, μετὰ τέσσαρας μῆνας.

* * * 'Η Ιαπωνικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἴδρυσῃ δημοσίας βιβλιοθήκας ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ τῆς αὐτοκρατορίας.

* * * Πολλαὶ ἐφημερίδες; ἐν Ιαπωνίᾳ ἔπαυσαν τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν.

Ο ΜΗΝΥΤΩΡ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΥΧΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Εἶναι ἡ μόνη τῶν οἰκονομολογικῶν ἐφημερίδων ἡ δίδουσα δωρεὰν λεπτομερεῖς καὶ ἀμερολήπτους πληροφορίας ἐφ' ὅλων τῶν ἀξιῶν καὶ χρεωγράφων, καὶ ἡ μόνη ητοι δημοσιεύει τὰς ἐπισήμους οικονομικές ὅλων τῶν Λαχείων καὶ λαχειοφόρων Δανείων. Ἐτησία 5 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐντάλματα ἢ γραμματόταγμα παντὸς ἔθνους. "Ἐκαστος νέος συνδρομῆτης θὰ λάβει δωρεὰν τὸν κατάλογον ὅλων τῶν ἀπὸ πρώτης κληρώσεως μέχρι τοῦ στριμέρουν ἔκκυβευθεισῶν ὄμολογῶν παντὸς οἰουδήποτε Λαχειοφόρου Δανείου καὶ 2 γραμμάτια τοῦ μεγάλου.

ΔΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΑΙΑΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Μὲ μέγικ κέρδος ἐκ

Φιορινίων 50,000 ἡτοι 120,000 Φράγκων

'Ιδιαιτέρως πωλοῦμεν ἔκαστον γραμμάτιον τοῦ σπουδαίου τούτου Λαχείου πρὸς Φράγκα 1.50 Εἴκοσι στοιχίου Φρ. 25. Δραχ. νέας 28 ἢ ἡσύβλια 10. — Τὰ γραμμάτια πέμπομεν ἐπὶ συστάσει. 'Ἐπίστημος κατάλογος τῆς κληρώσεως σταλήστει δωρεὰν.

Πᾶσα ἐπιστολὴ, συντεταγμένη εἰς οἰανδήποτε γλῶσσαν καὶ συνδεσμούμενη μὲ τὸ ίστιμον τῆς συνδρομῆς ἢ τῶν γραμματίων, ἀπευθυντέα πρὸς τὴν Administration du « Maitre de Chance Universelle à Vienne » Autrichie.